

Z

P

R

A

V

O

D

A

J

Číslo 10 * září 2013
Čtvrtletník pro Ročov, Úlovice a Břínkov

Vážení spoluobčané,

děti začínají chodit do školy, léto se nám pomaličku chýlí ke konci, a to je signál, že je září a vychází další číslo Zpravodaje. Jubilejní – desáté. Najdete v něm například další úryvek z knížky pana Kozla s názvem *Področovská pouť*. Zajímavý je článek dr. Mareše o místních názvech, které se většinou už zapomněly. Otázky ohledně ročovské mateřinky jsem pokládal paní ředitelce Kubátové. Můžete se také dočíst, zda veřejně prospěšná společnost je opravdu prospěšná v článku pana Stanka. A že nesváry v mezilidských vztazích se dají řešit i s chladnou hlavou a bez emocí – v příspěvku paní Liptákové – *Noční klid*.

Doufám, že sluníčko nám neřeklo poslední slovo a babí léto nás příjemně naladí na podzimní dny plné barev a melancholické nálady.

Přeji Vám příjemné počtení

Vojtěch Václav Pour
šéfredaktor

PODROČOVSKÁ POUŤ

Jsou vlastně dvě. První se slaví na den Nanebevzetí Panny Marie, jíž jest kostel zasvěcen, druhá řádová na den sv. Augustina, kterou slaví pouze klášter.

O pouti 15. srpna několikrát se zmiňuje ve svých spisech Václav Beneš Třebízský, který sem již chodíval jako student. Tenkrát se tato pouť skoro mohla nazývat studentskou. Přicházeli sem studenti z Lounska, Rakovnícka i Slánska.

Různí komedianti přijížděli na pouť již týden před 15. srpnem, po nich kramáři, aby si kolíky označili výhodné místo. Neodbylo se to bez křiku, někdy musel zakročiti i policajt Janek.

Pro nás hochy byly tyto přípravy vlastně zajímavější než pouť sama. Hlavně nám běželo o to, abychom zjistili, která zvířata jsou ve zvěřinci, přihlíželi jsme dále ku stavění panoramat, střelnic, vozů s kukátkou, kolotoče, což všechno bývalo u pivovaru. Podél cesty, také skoro až u konventního pivovaru byly krámy ševců. Těch přišlo nejvíce z Nového Strašecí.

Uprostřed náměstí u kříže bývali cukráři a perníkáři, pak i obchodníci s krátkým zbožím až k hospodě. Jejich krámy přerušovali jen řemíkáři, kteří stáli na mostě. Ulice od hospody podél školy až ke kostelu byla obsazena kramáři s obrázky, růženci a hračkami. Jen proti klášteru prodávali zahradníci a sadaři okurky a nové hrušky jakoubky.

Okurky velké a zelené měli na hromadách, ale my jsme se více zajímali o kyselé okurky ve velkých sudech. Jedna byla za krejcar, ještě i lák přidali. Na břehu potoka proti hřbitovu seděli v trávníku žebráci, hlavně různí mrzáci, muži i ženy. Mezi sebou se na pohled neznali.

Jak jsem byl za několik roků překvapen, když jsem je poznal ve Staré Boleslavi – ne právě hodné útrpnosti.

Byli opilí a drzí, ženské urážely slušné paní na potkání. A ještě více jsem byl překvapen nato asi za tři roky v Praze, když jsem poznal, že tito nebožáci tvoří dohromady odpornou společnost usedlou v Hloubětíně, se kterou má policie častou práci.

Po cestách, které směřovaly ke klášteru, přicházelo lidí jako mravenců, že potom na náměstíčku nebylo hnutí. Již kolem deváté hodiny bylo tam ohromné množství lidí, že se procesí stěží protlačila do kostela.

Za mne přicházelo asi deset procesí, někdy méně. Němci od Žatce přišli již 14. srpna večer na požehnání, ráno po první mši sv. odcházeli. Před poutí večer nebo o pouti odpoledne rádo přšelo, ale jenom vždy přehánka s malou bouřkou. V té tlačnici vítal velebný pán jednotlivá procesí jen krátce. Toto vítání bylo pro nás ministranty velmi výnosné; jednou jsem dostal od jejich vůdců dohromady celých 70 krejcarů! To jsem si jistě koupil aspoň tři okurky.

Toho dne byly tiché mše svaté v 6, 7 a 8 hodin. V 10 hodin bývalo slavnostní kázání, které míval vždy cizí pán;

trvalo celou hodinu. K slavné velké mši svaté došlo asi v 11 hodin. Když vyšli kněží ze sakristie k oltáři, spustili na kůru intrády. Byly-li v kostele nějaké myši, jistě utekly, a kdyby tam směl pes, tak by se hrůzou jistě pomínul. Ale čím byly intrády hlučnější, tím se více lidu líbily.

Na kůru o pouti byla vždy „dávána“ mše s orchestrem. Pan řídící Beneš dirigoval a na varhany hrál buď pan řídící Vohánka z Vinařic anebo pan řídící Volf z Pochvalova; někdy hrál také pan učitel Julius Heller z Loun. Zpěváků bylo dosti, přišly např. zpěvačky i z Rakovníka. Mužské hlasy zpívali nejvíce páni učitelé, někteří však hráli smyčcové nástroje. Hudebníků bylo vůbec dost. Jednou tam o pouti přišel také pan řídící Švácha z Vinohrad; jeho slečna dcera hrála

houslový prim.

Slavná mše svatá trvala až do poledne, někdy i přes dvanáctou hodinu. Kněží pak obědvali v klášteře, pan řídící pozval k sobě na oběd pány učitele, „pány bratry“, jak se tenkrát říkalo. Na přivítání jich, oběd a uctění dostal vše z kláštera, jejich pivo také; ale to vše novou dobou zašlo.

Odpoledne bylo na náměstí již prázdné. Požehnání se zpívanými litaniemi bylo tentokrát ve tři hodiny, ač jindy ve dvě. Mládež netrpělivě čekala v konventní hospodě, kde měla být poutní taneční zábava, jíž se zúčastnili i venkovští, kterých byla většina. Zábava byla vždy veselá a srdečná, ale musím dodat, že nepamatuji, aby se byli také poprali jako jinde.

V Horním Ročově bývala také taneční zábava u Snopků, dříve prý také u Kulhánků.

Bylo mi po pouti smutno, když jsem na náměstí pustém a jako vymřelém viděl, že tam zbyla po té tlačnici, slávě a kráse jen spousta papírů.

Z knížky *Ročovské obrázky* připravil **V. V. Pour**

JAKÝ BY SE MI LÍBIL ROČOV V ROCE 20xx? (kapka snění 3. díl)

Obchvat. Určitě každý má právo snít si, o čem chce. Každému je jasné, že obchvat Ročova je z dnešního pohledu opravdu holý nesmysl – proto jsem sérii článků nazval „snění“. Je dobře, že každý může mít svůj názor, někdo sní o obchvatu, někdo zase o tom, aby Ročovem projíždělo co nejvíce aut. Tak je to v pořádku.

Kamery. Použití kamer a fotopastí se objevuje čím dál častěji. Tyto prostředky sledují černé skládky, veřejná prostranství, hřbitovslovy: „nepřípustné, policejní stát“ pečněji. Co několik příkladů? Když zbytky z autovraků vyhodit do že ho vyfotí fotopast. Občas mě našim domem instalovat kameru, pohybu v nočních hodinách? Nevím, ale jistě to nebylo nikdy nic příjemnévím. Možná by stačila i tabulka s nápisem: „Prostor je sledován kamerovým systémem“.

vy apod. Někteří lidé argumentují atd. Mnoho jiných se cítí naopak bezněkdo poveze stavební suť nebo „Kaštanky“, jistě se mu nebude líbit, padlo, nechtěli by majitelé garáží za která spustí záznam při zaznamenání kolikrát již byly garáže vykradeny, něho. Zda byl zjištěn pachatel také

Brouzdaliště. Původní záměr byl jednoduchý, aby se rodiče s dětmi u brouzdaliště nejen osvěžili, ale také aby se sešli. I když je pravda, že Ročov je jedním z nejchladnějších míst okresu, rozhodli jsme se a bazén si pořídili. Na zkoušku takový menší, 4,5 metru s hloubkou 1 metr. Raději jsme dokoupili také solární ohřivače a díky nim jsme si první koupání dopřáli už 18. května. Je pravda, že náklady na provoz bazénu nějaké jsou, ale nic dramatického – v řádu stokorun za sezónu. V červenci byl bazén opravdovým požehnáním. Jakmile jsem přijel z práce, hned jsem z rozpáleného auta mířil do bazénu, to bylo opravdu k nezaplacení. A to nemluvím o vnučatech a dalších dětech, které se u nás hojně osvěžovaly.

Klášter. Přidám další z nereálných snů. Líbil by se mi opravený klášter v Dolním Ročově, upravený jako domov pro seniory od režimu bytů s pečovatelskou službou až po klasický domov důchodců. Parková úprava s lavičkami nejen před klášterem, ale i ve vnitřním prostranství kláštera. Kolik by tam mohlo vzniknout pracovních míst, to by ani místní obyvatelé neaplnili. Opět by tam zajížděl autobus – jako kdysi.

M. Stanko

POŽÁRNÍ NÁDRŽ

Každý rok před prázdninami děláme brigádu na vyčištění rybníka v Úlovicích. Velkou práci zde udělají hasiči, kdy již od rána se vypouští voda, pak sjede traktor dovnitř a rozčeří špinavou vodu, plno lidí jde pak s košťaty a lopatami a shrnuje ke stavidlu zbytky bláta. Letos se nás sešlo docela hodně a taky bylo znát, že každá ruka ochotných brigádníků hodně pomohla. V rekordním čase – necelé 3 hodiny, bylo vše hotové. Ještě pár dokončovacích prací už zvládne Oulovický vodníček. Díky kluci i holky.

M. Liptáková

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE ROČOVA

RM schválila:

- ❖ přímé zadání zakázky na kompletní projektově inženýrskou činnost v rámci přípravy úsporných energetických opatření pro Základní školu a Mateřskou školu v Ročově Ing. Ant. Kottnauerovi
- ❖ vyhlášení sbírky na pomoc zaplaveným oblastem
- ❖ nákup recyklátu na opravu Družstevní ulice od Silnic Žatec a jeho dopravy
- ❖ zakoupení zámkové dlažby, obrubníků a podsypového materiálu na opravu chodníku v Ročově od č. p. 5 k sokolovně. Stavební práce provede vlastním nákladem Ant. Jakub
- ❖ nákup chmelové káry od Ing. Šlégra za 3 000 Kč a její přestavbu na sklupný vozík
- ❖ uzavření smlouvy na výkon funkce lesního odborného hospodáře s Lesy ČR, s. p., Lesním závodem Žatec
- ❖ poskytnutí příspěvku na provozní náklady pojízdné prodejny za 1. pololetí 2013 ve výši 3 000 Kč pí Miluši Prytolukové, Touchovice 86

RM projednala a doporučuje ZM ke schválení:

- ❖ zastavení prodejů nemovitostí, včetně již schválených, do doby ukončení vyšetřování napadených prodejů PČR

J. Pourová

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE ROČOVA

ZM bere na vědomí:

- ❖ návrh na oceňování pozemků obce a odkládá jeho schválení do příštího jednání zastupitelstva
- ❖ stav příprav na Setkání partnerů z městyse Ročova a města Reichenbachu

ZM ukládá:

- ❖ starostovi zajistit rozdělení pozemku p. p. č. 495 v k. ú. Horní Ročov na tři části. Část u mlýna pro paní Ermolovou, stávající strouhu pro městys Ročov a poslední část pro MUDr. Zasadila
- ❖ starostovi rozporovat s Povodím Ohře kupní cenu pozemku p. p. č. 553/1 o výměře 913 m² v k. ú. Úlovice pro jeho vysokou cenu, která neodpovídá skutečnému stavu

ZM jmenuje:

- ❖ pracovní skupinu pro posouzení podmínek odběru energií ve složení: Miroslav Stan-ko, Václav Trylč, Ing. Jan Sejval

ZM schvaluje (souhlasí):

- ❖ s nabídnutou kupní cenou pozemku p. p. č. 118/5 o výměře 534 m² v k. ú. Dolní Ročov pod vodní nádrží v Dolním Ročově
- ❖ poskytování měsíčních odměn zastupitelům městyse Ročova ve výši 300 Kč s účinností od 1. 7. 2013
- ❖ poskytnutí finančního daru na odstraňování povodňových škod ve výši 30 000 Kč obci Křešice
- ❖ uzavření smlouvy o závazku veřejné služby ve vnitrostátní linkové osobní dopravě na období let 2013 až 2015 s firmou LEXTRANS BUS, s. r. o., se sídlem Zdeslav 59, 270 34 Čistá
- ❖ podání žádostí o dotace z fondů ROP a OPŽP na Zateplení a opravu budovy základní školy, Zateplení a opravu budovy mateřské školy, Rekonstrukce parku v Ročově, Opravu Družstevní ulice a Protizáplavová opatření v městysi Ročově
- ❖ poskytnutí 500 Kč, jako dar, žákům první třídy Základní školy v Ročově, které budou využity na výrobu osobních razítek

V. V. Pour

J A K S E P Ř E D K O V É O R I E N T O V A L I V O K O L Í R O Č O V A

Archivy kromě spousty nejrůznějších listin a papírů ukrývají také staré mapy. Ty jsou často velice zajímavé nejen pro historiky. Takovou mapu máme zachovánu i pro Ročov a okolí. V roce 1798 koupil tehdejší cítilibské panství, kam patřil i Ročov, baron Jakub Wimmer. Poněvadž byl náruživý lovec, nechal si zhotovit mapu jediného lesního revíru, který měl, tj. okolí Ročova a Třeboce. Ovšem neexistovaly žádné katastry ani přesná zaměření, takže v krajině se dalo orientovat jen podle pomístních názvů. Díky tomu je tato stará mapa skutečnou studnicí dnes už často neznámých pojmenování. Takže jsme na konci 18. století a zkusíme si představit pomyslnou – nebo jak se dnes módně říká virtuální – procházku po silnici z Ročova směrem ke Třeboci.

Půjdeme po silnici, kterou si samozřejmě nemůžeme představovat z dnešního pohledu, tehdy to byla spíše lepší vozová cesta, skutečná silnice se stavěla až po roce 1840. Ale už tehdy vedla v podstatě stejnými místy jako dnes. Ještě je třeba dodat, že se změnila i síť polních cest, neexistovala dnešní silnice do Dol. Ročova, ale chodilo se a jezdilo po dnešní cestě ke školce, která ovšem nebyla přerušena novodobou navážkou.

Tolik nezbytný úvod. Ročov opouštíme brzy, končil právě zmiňovanou cestou do Kláštera a na opačné straně dnešní Koziinou. Zde bylo rozcestí, na němž stála socha sv. Jana Nepomuckého. Z toho máme první starý název – Za Janem, po levé straně silnice. Níže, zhruba v místech dnešní školky, se říkalo V Sádku. Na druhé straně, za dnešní benzinovou pumpou a dále směrem na Tabulku, se říkalo Za Jílkovic. V tom máme zachováno jméno majitele dnešního čp. 38. Když postoupíme dále po silnici, pole vlevo pod ní směrem do údolí se označovala V Řítkej, tj. dnešní Řítky neboli V Řiti. Dále stále po levé straně silnice se objevuje dosud užívaný název U Vápenice (staré místo pálení vápna?) a ještě níže poloha zvaná Na Pískách. Po pravé straně

silnice máme název U Hory (užívá se dodnes) a dále K Voranům. Pokračujeme dále, pole za Vápenicí se už tehdy nazývala V Perným, ale v rámci toho se užívaly dnes už neznámé a nečekané názvy. Tak zhruba v místech, kde z dnešní silnice odbočuje cesta do Perného, je překvapivé pojmenování U Šibenice. Původ je záhadný, těžko zde někdy stála skutečná šibenice. Kousek pod tím se říkalo Na Července, což je pojmenování pochopitelné. A ještě dále stále po levé straně silnice se říkalo jednoduše K Ročovu. Naproti, na pravé straně silnice, se říkalo Nad Silnicí nebo Nad Červenkou a nad tím je dodnes užívaný název U Příče.

Když postupujeme dále po silnici ke Třeboci, v polích po levé straně silnice zhruba proti lesu Voranům se říkalo Nad Kamenkou a směrem do údolí k potoku Na Hrdle. Dále stále na této straně směrem ke Třeboci

narážíme na poněkud záhadný název U Donátky (majitel pozemku?), ještě dále V Rasovnách a konečně se objevuje i dnes používaný název Na Čihadle. A konečně v místě, kde se silnice zatáčí a sestupuje do Třeboce, je zajímavý název U Brány český. Tady končí naše pomyslná procházka.

Mapa bohužel nezachycuje údolí Dolního Ročova, poněvadž to už bylo jiné panství. Tady také určitě byla řada dávných pomístních názvů (např. U Bažantnice). Nicméně máme i tak zčásti zachovánu představu, jak se okolí Ročova jmenovalo a kam tehdejší Ročováci chodili třeba na pole. Někdy se můžeme vrátit k druhé části mapy, tj. směrem na opačnou stranu k Úlovicím a Kocandě. A je zajímavé, jak některé názvy přežívají dodnes. Vždyť jsou staré už více než 200 let!

K. Mareš

Stalo se:

- ❖ Soutěž ve Zbrašíně – zde se konaly druhé Hry mikroregionu. Letošní ročník byl opět zajímavý a proběhl v přátelském a soutěživém duchu. Disciplíny všeho druhu nejlépe zvládlo mužstvo z Domoušic. Ročov skončil na sedmém místě, což je o stupínek lepší než minulý rok. Příští rok se bude soutěžit ve vítězné obci.
- ❖ Sobota 24. srpna byla věnována motorkám. Desítky pořádných strojů se sjely do Dolního Ročova, kde jim pan farář požehnal.
- ❖ Začátek česání chmele byl určen na pondělí 26. srpna. Zajímavé fotografie a možná i něco ze zákulisí „chmelů“ naleznete na facebooku: *Chmele Ročov*.

Stane se:

- ❖ Předčasné (mimořádné) volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyhlásil prezident Miloš Zeman na pátek 25. a sobotu 26. října t. r.
- ❖ Tradiční mši v bazilice minor Nanebevzetí panny Marie v Dolním Ročově bude sloužit otec Juan (farář Řádu poustevníků sv. Augustina z chrámu Sv. Tomáše v Praze). V neděli 8. září a 6. října od 14:30 hodin.
- ❖ Ročovský pěvecký sbor zmobilizoval svoje řady a chystá dva druhy vystoupení. K oslavě 10. výročí úmrtí pana učitele Karla Chlouby nazkouší sbor pod vedením jeho syna Karla Chlouby pásmo písní. Ty sám pan učitel upravil pro potřeby ročovského sboru. Koncert se uskuteční na začátku prosince. A jak již tradice velí, půlnoční zpívání v Dolním Ročově bude taktéž v režii Ročovského pěveckého sboru. Jako minulý rok pod vedením V. V. Poura.

V. V. Pour

NOČNÍ KLID

Každý zná ten dobrý pocit, když po celodenní práci si lehne na lůžko a čeká, že se v klidu vyspí. Už jen chvilka a je v objetí snů. Ale najednou se ozve zuřivý štěkot po tichu. Tohle se stále opakuje až fungovat, když je tato situace od všech sousedů, nadávky, vyněkáká vyhláška o nočním klidu. slední možnost. Upekla jsem dort Nabídla mu odměnu za to, že kolkam na noc uklidí, aby my ostatní funguje! Po týdnu, za odměnu si knedlíkách a je najednou v noci ný spánek.

M. Liptáková

PTÁM SE ŘEDITELKY ROČOVSKÉ MATEŘSKÉ ŠKOLY paní Ivany Kubátové

Jak Vám pomohla zkušenost z Vašeho předchozího zaměstnání v roli vychovatelky na ZŠ Ročov?

❖ Ve školství pracuji již 25 let a za tu dobu jsem potkala mnoho dětí, na které ráda vzpomínám. Začínala jsem jako učitelka MŠ v Praze, po přestěhování sem na Ročov mně byla nabídnuta práce vychovatelky ve školní družině na ZŠ Ročov. Byl to skok z dětí malých se přeorientovat na ty větší, ale zvykla jsem si. Během mého působení v družině jsem absolvovala studium v Mostě obor vychovatelství, na částečný úvazek učila na I. stupni a byla mi předána funkce pokladníka ve Školské radě při ZŠ, začala jsem organizovat s místními spolky (střelecký a fotbalový klub) taneční zábavy a vydělané peníze byly použity pro děti ze základní školy na výstavbu dětského hřiště a potřeby pro děti samotné. Všechny tyto zkušenosti, ať s dětmi nebo lidmi s kterými jsem se setkala, mně napomáhají dál pokračovat v této práci i jako ředitelce MŠ.

Na co jste navázala po předešlé ředitelce MŠ paní Mgr. Holubové, popř. co jste změnila k lepšímu?

❖ Ve funkci ředitelky pracuji pouze jeden rok, navázala jsem na dobře zavedenou školku, dobrý kolektiv, milé děti. A co se změnilo k lepšímu? To teprve ukáže čas.

Kolik dětí navštěvuje naši MŠ, jak se počty vyvíjejí během posledních několika let?

❖ Do naší školky od září letošního roku nastupuje 25 dětí, jsou z naší obce a okolí (Úlovice, Solopysky, Břínkov, Vinařice, Kozojedy, Pochvalov, Zbrašín, Senkov). Od zřizovatele máme povolenou výjimku, takže můžeme přijmout až 28 dětí.

V minulých letech byl občas problém naplnit třídu, nyní je vše jinak. Máme možnost přijmout i děti z Loun, neboť pro rodiče byla zřízena služba, kdy zaměstnanec MŠ sváží linkovým autobusem děti do školky a zpět. Doufáme, že to tak bude fungovat i nadále do budoucnosti.

Jezdíte s dětmi na výlety, pořádáte různé akce. Co plánujete do konce roku 2013 a co na rok 2014?

❖ Během školního roku 2012/2013 proběhlo ve školce na 26 akcí pro děti, jejich rodiče a veřejnost. Se všemi se můžete setkat na našich webových stránkách školky (www.msrocov.cz). A co plánujeme do konce roku 2013? Určitě to bude opět „Lampionový průvod“ a „Dýnějáda“, letos nově „Uspávání broučků“ aneb loučení s létem a samozřejmě „Vánoční slavnosti“.

V roce 2014 nás čekají „Karnevalové hrátky“, „Velikonoční jarmark“, „Den otevřených dveří“ (s ukázkovou hodinou),

spolupráce s policií a vojáky, „Vynášení Morany“, besedy, divadelní představení, výlety, oslava „Svátku maminek“ a „Zahradní slavnost“ (ukončení školního roku). Nadále probíhá projekt „Třídění odpadu“ (sběr papíru a PET lahví), sbíráme víčka pro nadaci na nákup invalidního vozíku. Budeme nadále spolupracovat s fondem Sidus na veřejných sbírkách, které jsou určeny na vybavení dětských zdravotnických zařízení přístroji pro Fakultní nemocnici v Motole a Dětskou kliniku Olomouc.

Ze spolupráce s paní knihovnicí vím, že nejen žáci ZŠ Ročov, ale i děti ze školky navštěvují knihovnu. Co říkáte na tuto chvályhodnou tradici setkávání se nad knihami s dětmi ZŠ a MŠ, kterou má v režii paní Vankátová?

❖ Je dobře, že se této úlohy ujala paní Vankátová a děti ji mají moc rády. V dnešní době si málokdo do ruky vezme knížku, nejraději děti sedí u televize, počítače a „mobilují“.

Naše děti do knihovny berou i rodiče a máme tu výhodu, že je knihovna v naší budově MŠ. Několikrát do roka navštívíme paní knihovnicí a ta si připraví besedu na

určité téma pro děti, na konci roku pak ohodnotí jejich snahu.

Na Ročově bydlím od narození a navštěvoval jsem také naši školku. Právě tam mě paní Hossingerová přivedla k hudbě, ke klavíru, když nám hrála písničky a my postávající kol piana zpívali. Hrajete dětem ve školce na hudební nástroje, popř. na klavír?

❖ V naší mateřské škole máme klavír, který využíváme k rannímu cvičení, na zpěv i tanec. Zpíváme písničky lidové, z pohádek, hrajeme pohybové hry a k tomu

ještě si s dětmi zahrajeme i na Orffovy hudební nástroje (dřívka, triangel, bubínek). V každém našem vystoupení, které připravujeme, se objeví písničky a tanec. Hudba – to je přece radost ze života.

Co může MŠ – vesnická školka, nabídnout jako svoji přidanou hodnotu, proti školcům ostatním (městským)?

❖ Pracovala jsem jak v městské tak vesnické školce, a tak mohu srovnávat. Naše vesnická školka má přece jenom v něčem výhodu, nachází se v chráněné krajinné oblasti Džbán, v okolí jsou nádherné lesy, čistý vzduch, můžeme navštěvovat místní hospodářství se zvířaty a stroji. Je tu prostě pohoda a děti jsou stranou rušné ulice a nadměrného hluku.

Spolupracujete též se Základní školou v Ročově? Chystáte se navázat užší spolupráci se školou, městysem popř. jinými zájmovými složkami v naší obci?

❖ Spolupráce se školou již existuje několik let, nejen, že k nám děti ze základní školy chodí na oběd, ale i vzájemně se účastníme společných projektů (Drakiáda, Vánoce, Exkurze v ZŠ, preventivní program, Vítání

jara). Spolupracujeme se všemi složkami v obci (TJ ZD Ročov, Myslivecké sdružení Dolní Ročov, SDH Ročov), ZD Podlesí Ročov, zřizovatelem Městyssem Ročov, místními podnikateli (p. Č. Zlatohlávek, p. Č. Vaic, p. J. Petr) a občany naší vesnice. Bez jejich pomoci bychom některé naše akce a projekty nemohli vůbec dělat.

Z návštěv zasedání zastupitelstva vím, že se schůzí také účastníte. Co považujete za nejpalčivější problém, který by měla školka, obec či obě dvě instituce společně řešit?

❖ Za velký přínos pro naši školku považuji projekt zateplení budovy MŠ, ušetřilo by nám to hodně financí na provoz (v této době právě probíhá tento projekt), nejvíce je v této době problém s přívalovou vodou. Při každém dešti se voda valí ze silnice a cest přes plot školky do samotného objektu, nánosy kamení, písku, větví se nám hromadí a voda vytváří jezera na zahradě školky. Cesta k MŠ je také v havarijním stavu, jezdí nám sem rodiče s dětmi, zásobování a to není zrovna nejlepší vizitka obce. Víím, že na vše je potřeba hodně financí a obec musí postupně tyto věci řešit, ale doufám, že v brzké době dojde k jejich opravě.

V minulém čísle Zpravodaje jste uveřejnila článek o tom, jak se MŠ přihlásila do soutěže o nové hřiště, kde podmínkou bylo, vyrobit maskota z ekologického materiálu. Jaké umístění patří naší školce? Chystáte se na jiné soutěže?

❖ Do soutěže jsme se přihlásili, abychom vyhráli dětské hřiště pro děti a zmodernizovali tak zahradu naší školky. Děti se i tímto způsobem učí využívat ekologický materiál.

Bohužel ve velké konkurenci jsme neměli jako jednotřídní mateřská škola šanci. Velké městské školy a školky nasbíraly hlasů více a my se „jen“ zúčastnili. Ale i to považujeme za úspěch, zviditelnit se. A když bude další soutěž? Rádi do toho půjdeme znovu, třeba se na nás usměje štěstí?!

Co považujete za Váš největší úspěch ve funkci ředitelky?

❖ Úspěch? Na to je snad ještě brzo po ročním působení v této funkci. Ale z čeho mám radost? Že se u nás dětem líbí, jsme školka rodinného typu. Lidé, které jsem oslovila, nám moc pomáhají. Daří se nám postupně modernizovat školku novým nábytkem, máme nabarvené ploty a vrata. Akce, které jsme v minulém roce pořádali, se líbily. S naším tanečním kroužkem jsme se dostali až na celostátní soutěž v tanci v O2 Aréně v Praze.

Jakou vidíte budoucnost MŠ v Ročově. Co byste si přála do dalších let, nejen pro školku, ale i pro náš městys?

❖ Ráda bych, aby děti i jejich rodiče na naší mateřskou školu rádi vzpomínali. Abychom měli stále koho učit, hráli si s dětmi, předávali jim poznatky do života. Doufám, že tím co děláme, se naše školka dostane do povědomí veřejnosti, nenastane doba, kdy budeme muset hledat děti, abychom naplnili třídu. Byla by škoda přijít o tak nádhernou školku v krásné přírodě. I ta „vesnická“ je plnohodnotná školka a Městys Ročov by přišel o instituci, která sem patří. Prostě potřebujeme jeden druhého, pomáhejme si navzájem a spokojenost bude na všech stranách.

Přeji co nejvíce úspěchů, spokojené rodiče, příjemný kolektiv a děti, které se do školky těší.

Děkuji za odpovědi.

V. V. Pour

O B E C N Ě P R O S P Ě Š N Á S P O L E Č N O S T A N E B J A K K O M U N I K O V A T V Z A S T U P I T E L S T U ?

Je normální, že pokud někdo chce představit svůj názor, připraví si argumenty pro podporu svého návrhu. Porovná předchozí a očekávaný stav. Pokud se jedná o peníze, provede výpočet předpokládaných úspor apod. S tímto očekáváním si zastupitelé vyslechli prezentaci veřejně prospěšné společnosti s názvem Energie pod kontrolou. Společnost představila osobně zástupkyně firmy. Opakovaně zdůrazňovala, že tato „veřejně prospěšná společnost“ byla založena na přání starostů a nefunguje kvůli zisku. Přesto zaznělo, že si účtuje pravidelnou paušální částku a poplatek za každou spotřebovanou kWh.

Po skončení prezentace vystoupil starosta V. Trylč, který přednesl doporučení rady a navrhl zastupitelstvu ke schválení usnesení: „aby byl s touto společností uzavřen kontrakt“. Zástupkyně společnosti nabádala, aby smlouva byla uzavřena co nejdříve, nejlépe hned. Zeptal jsem se, v čem spočívají výhody jejich nabídky, jaké výhody to přinese obci? Odpovědí zástupkyně firmy bylo tvrzení, že „oni nakupují na transparentních trzích“. Z této „odpovědi“ nevyplývá nic, snad jen to, že jsou sami obchodníci s energií. S tím rozdílem, že neobcházejí jednotlivé domácnosti, ale oslovují přímo zástupce obcí.

Požádal jsem zastupitelstvo o odložení tohoto rozhodnutí do příštího zasedání. Následně jsem doma zjistil v obchodním rejstříku o této veřejně prospěšné společnosti přímo šokující informace. Podle návrhu rady a starosty, jsme měli uzavřít kontrakt s firmou, která vůbec neexistuje! Energie pod kontrolou je totiž pouze obchodním názvem společnosti Best Price Energy v. p. s. Tato společnost je vlastněna propletencem pěti soukromých společností s ručením omezeným, jejichž konečným vlastníkem je jediná soukromá osoba! Zdá se mi velmi podivné, že veřejně prospěšná společnost, která chce bez zisku pomáhat obcím, je vlastněna několika soukromými společnostmi s jediným konečným vlastníkem. Že by to bylo proto, aby náklady na provoz byly co nejnižší? Tyto informace jsem rozeslal všem členům zastupitelstva.

Dotázal jsem se také členů rady na argumenty, které vedly k tomu, proč doporučují s touto neexistující společností smlouvu uzavřít. Také jsem chtěl zjistit, kolik kWh obec spotřebuje, aby bylo možno spočítat náklady spojené s nabízenými službami. Bohužel, žádných odpovědí od starosty ani členů rady jsem se nedočkal. Na dalším zasedání zastupitelstva se již o kontraktu s touto společností nejednalo.

Takto vypadá v praxi komunikace mezi zastupiteli naší obce: otázky – mlčení.

M. Stanko

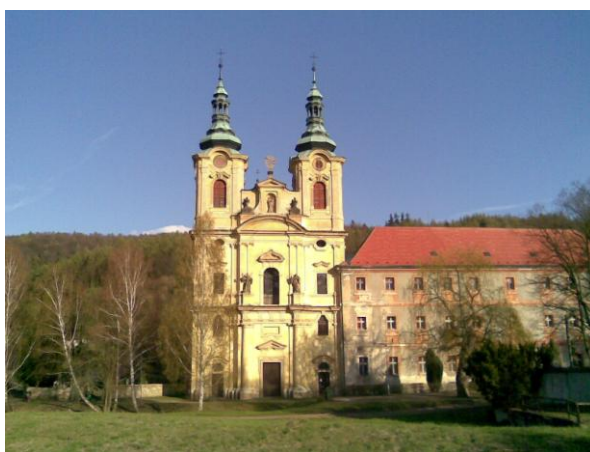
REPORTÁŽE TV NOVA

K L Á Š T E R

V minulém čísle Zpravodaje bylo napsáno o Klášteře, jeho 20letém chátrání. Mnoha lidem vadí tento neuspokojivý stav, proto se dělají okolo různé aktivity. Před 2 lety Spolek pro obnovu Ročova nechal natočit obsáhlý dokument do TV NOE. Škoda, že tahle televizní stanice má malou sledovanost a jen v moravské oblasti. Tak jsem nyní pozvala sem k nám na Podlesí redaktorku z TV NOVA a natočily jsme hned dvě zajímavé reportáže,

kteří budou vysílány ve večerních hlavních zprávách. První je o klášteře, o historii, současnosti a budoucnosti. Vyjadřoval se k tomu pan starosta Václav Trylč, doktor Karel Mareš a také já jsem nakonec řekla pozitivní cíl, který by se měl zdařit ku prospěchu široké veřejnosti. Ještě v Praze osloví řád Augustiniánů pátera Juana, jenž sem do kláštera jezdívá na bohoslužby. Uvidíme, jaký ohlas bude z řad institucí a zájemců, kteří by se mohli angažovat a konečně najít řešení a humanitární využití tohoto historického a stavebního skvostu, který zde leží ladem. Věřím, že společným úsilím a nejen povídáním, se opět podaří celý objekt oživit a bude tady spousta pracovních míst pro místní občany a prostory obrovského kláštera zas plné lidí.

M. Liptáková

JAK SE K HENDIKEPOVANÝM CHOVAJÍ ÚŘEDNÍCI?

Ze zdravého člověka se rázem může stát invalida, stačí vteřina a život se zcela obrátí naruby. Po každé náročné operaci bývaly lázně a rehabilitace hrazené pojišťovnou. Nyní je třeba oběhnout všechny lékaře, u kterých se člověk léčí, všude platí regulační poplatky, spousta ležster k orazítarování, souhrn všech diagnóz od narození po současnost, posláni k reviznímu lékaři. Čeká se, jak odborník, který se jen podívá do papírů, rozhodne. Jelikož invalidita dovi již znova nenarostou amputované orgány, končetiny, ani jeho stav nedá do původního stave tace zamítnuta? Pak se zavírají sou pacienti, tak se propouští i personál, což je takové kocourkovské počínání. Jen se divím, že někteří, třeba feťáci a alkoholici mají vše zdarma, ale člověk, který si zbytky svého zdraví chrání a opatruje, bývá takto uzurpován z moci úřední. V tomhle stylu byla natočena druhá reportáž. Možná, už po vydání Zpravodaje budou obě reportáže odvysílány.

M. Liptáková

DOPRAVNÍ OBSLUŽNOST A ZAMĚSTNANOST

Ročov leží na okraji okresu Louny, těsně sousedí s okresem Rakovník, potažmo s celým Středočeským krajem. Nejsme ovšem úplně odříznuti od větších měst (okresního typu), tak jako v západní části našeho okresu – na Podbořansku. Ročov má blízko do všech třech měst: samozřejmě do Loun (14 km, okresní město, 18,5 tisíc obyvatel), do Rakovníku (20 km, okresní město 16,5 tisíc obyvatel) a do Žatce (25 km, největší město okresu Louny, přes 19 tisíc obyvatel). Ročovem vede hlavní silnice mezi naším okresním městem a Rakovníkem. Je tím zaručena jistá neperifernost našeho městyse (ve srovnání s obcemi právě z Podbořanska). To znamená, že autem se dostaneme do půl hodiny do všech tří měst, kde mohou naši obyvatelé nalézt zaměstnání. Výhodou jsou i blízké hlavní tahy do Prahy. Cestou na Rakovník po tzv. Karlovarce či klasicky okolo Slaného na Dejvice (popř. po pražském okruhu jinam).

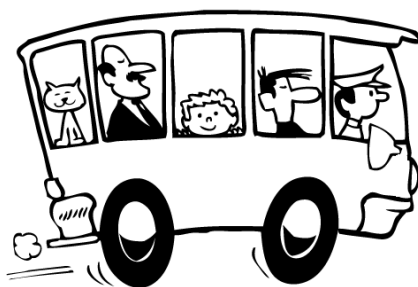
Nový autobusový dopravce BusLine, a. s., jezdí denně 10× z Ročova do Loun a 10× z Loun na Ročov. Co by jiné obce za takto frekventovaný spoj daly. Máme zde ještě jednoho dopravce – LEXTRANS BUS, s. r. o., který se zaměřuje hlavně na pracující v Rakovníku (jezdí 2× do Loun a 2× z Loun a 3× z Ročova do Rakovníka a 3× z Rakovníka na Ročov). Druhý dopravce je další velkou výhodou našeho městyse. LexTrans nás vozí za hranice našeho okresu i kraje. Na dvacáté schůzi zastupitelstva, 20. srpna t. r., bylo schváleno usnesení, ze kterého plyne, že Ročov bude přispívat (na období 2013–2015) právě firmě LexTrans na to, aby tento spoj zajížděl na Ročov a čekal zde na pravidelné odjezdy do Rakovníka. Jsem rád, že zastupitelstvo podpořilo tento krok k lepší zaměstnanosti v naší obci. Celkem disponuje Ročov dvanácti spoji do Loun a zpět a třemi do Ra-

kovníka a zpět, a to nepočítám spoje, kdy se musí přeseďat (např. při cestě do Rakovníka ve Třeboci). Oproti letům minulým se frekvence autobusové dopravy zvýšila a s ní se zvýšil i komfort cestujících (zvláště ve vozzech společnosti BusLine). Škoda jen, že do Úlovic a Břínkova nezajíždí LexTrans. Pokud chtějí místní spoluobčané cestovat tímto dopravcem, musí se přijet na Ročov. Možnost dostat se do větších a velkých měst je důležité také pro vzdělávání – i zde hraje doprava svoji nezastupitelnou roli.

Od dopravní obslužnosti plynule naváží na zaměstnanost v našem městyse, která je jedna z nejvyšších v okresu Louny. Jinými slovy – nezaměstnanost je nízká. Před půl rokem vyšel v Pressu článek s názvem „Spadli jsme do nejhorší desítky“, ve kterém se uvádí, že okres Louny uzavírá první desítku okresů s nejvyšší nezaměstnaností v republice (v číselném vyjádření 11,2 % za únor 2013).

V podobném článku z 31. července t. r., tentokrát v Hlase, se počet nezaměstnaných pohybuje nad 10,3 %. Dále článek vyjmenovává povolání, se kterými se lze v okrese Louny uplatnit (svářeči, obchodní zástupci, řidiči aj.).

Z Integrovaného portálu Ministerstva práce a sociálních věcí vyplývá, že pro rok 2011 (novější data nejsou zpracována) je na Ročově (Úlovicích a Břínkově) míra nezaměstnanosti v průměru 10,8 %, počet nezaměstnaných se pohybuje kolem 30 a Ročov je v průměru na 19. místě ze 70 obcí okresu Louny, co do nejlepší zaměstnanosti (nejnižší nezaměstnanosti). Samozřejmě během roku 2011 míra nezaměstnanosti kolísala zejména díky sezonním pracím, kdy v jarních a letních měsících byla čísla nepříznivější. Lepší než Ročov je např. Pannenský Týnec, Chlumčany či Černčice (blízkost do Loun i Prahy). Naopak Nepomyšl či Krásný Dvůr mají jednu

z nejhroších zaměstnaností (jsou na Podbořansku). Samozřejmě dělení na podbořanskou periferii a ostatní území Lounského okresu není vždy stoprocentně vypovídající. Porovnávat zaměstnanost v malých vesničkách např. s Ročovem či ještě většími obcemi není racionální, protože možné výkyvy (ať už k lepší zaměstnanosti či horší nezaměstnanosti) jsou pravděpodobnější právě u malých obcí.

K zaměstnanosti samozřejmě přispívají i zdejší podnikatelé, živnostníci a zejména ZD Podlesí Ročov. Obec by měla se všemi pokud možno spolupracovat právě proto, aby zaměstnanost byla co nejvyšší (nehledě na to, že čím vyšší zaměstnanost, tím vyšší příjem obecní pokladny). K dobrému výsledku, jak dopravní obslužnosti, tak zaměstnanosti nahrává i fakt, že nejsme nejmenší obcí v okrese. Jsme na 27. místě, co do počtu obyvatel, v rámci 70 obcí okresu.

Co bych si přál do budoucnosti? Nějaký podobný podnik, který mají třeba v Touchovících – spadají pod Hřivice. Ty jsou na špici v míře zaměstnanosti

v okrese, možná i díky této firmičce). Malou výrobu, malou firmu. Samozřejmě, že by k nám musel přijít investor. Obec na podobné akce nemá a nebude mít finanční prostředky. Ale mohla by se stát prostředníkem, chcete-li vyjednávačem. Myslím, že i to je její úkol. Pro vybudování malé firmy by nebylo od věci jednat s našimi německými partnerskými obcemi (Mildenau

a Rotschau). Dále si nedělám iluze o tom, že budova kláštera bude v dohledné době nějak využita. Ale když se nemůže dohodnout církev s potencionálním investorem (nějaké nabídky církev za dobu, co je klášter opuštěný měla), proč do tohoto jednání nevstoupí obec a nehraje roli moderátora diskuse – prostředníka.

Pro nějakou menší nehluknou výrobu jsem navrhoval na zasedání zastupitelstva, když se jednalo o územní plán, aby Karel Chlouba místo dalekého pozemku u Kaštanky (kde by asi žádná malovýroba nevznikla) naplánoval území za benzinkou (v majetku obce) právě pro možnou výstavbu malé firmy. Tak se stalo.

Je jasné, že podobné akce se neuskuteční za rok či dva, ale je nutné na nich systematicky pracovat. Alespoň se o to pokusit – snažit se. I přesto, že Ročov leží stranou našeho okresního města, máme dobrou výchozí pozici. Zejména díky dopravní obslužnosti (a to nemáme vlakové spojení do Ročova!, jako jiné obce). Určující je i množství živnostníků a velký (i sezonní) zaměstnavatel – ZD Podlesí Ročov. Nelze opomenout i dvě školské instituce.

Dopravní obslužnost a zaměstnanost jsou pro vesnici spojené nádoby. Mají velký vliv na rozvoj naší obce. Např. zda se k nám přistěhují noví občané či (a to především) budou zaručeny všechny nezbytné instituce (pošta, školy, lékař, obchod atd.). Jako sociálně smýšlející občan si přeji, aby ani jedna z nádob nebyla děravá a Ročov dostal svému (ač historickému) titulu městys – „městečko“.

V. V. Pour

K O N C E R T V K A P L I Č C E

Vúlovické kapličky se konal koncert, kde zaspívala nejdříve místní děvčata, pak pod vedením paní učitelky hrály děti na flétničky, vzpomněli jsme si na místního rodáka Jaroslava Bočka, který byl úspěšným spisovatelem, dramaturgem v ČT i šéfredaktorem novinářem v Praze. Ročovský sbor zaspíval v pestrém repertoáru se svými sólisty, kdy v malém prostoru kaple se zajímavou akustikou vynikly tony zpěvu i hudebních nástrojů.

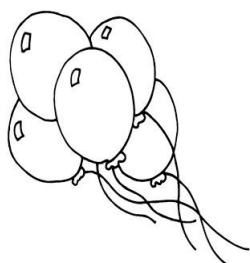
První a poslední slova pronesl pan starosta, který všem poděkoval a zároveň pozval opět na příští koncert v dalším roce. Stalo se nyní tradicí, že tady v Úlovicích děláme tuhle malou slavnost okolo svátku svatého Antonína, když již se nekonají máje, tak aby alespoň byla příležitost k setkání místních i přespolních občanů. O prázdniny sem, do malé kapličky, chodívají malé děti s maminkami a babičkami si zazpívat jen tak pro radost, což je dobře, že je místnost využívána, vyzdobena květinami po celý rok.

M. Liptáková

POUŤ NA ROČOVĚ

Již tradičně, rok co rok, se koná druhou neděli v měsíci srpnu na Ročově pouť. Ta má dlouhou historii a jsem tomu rád, že i v dnešní době si najde své místo. Je to až s podivem, kolik lidí, věřících i nevěřících si udělá čas a s chutí přijdou či přijedou na slavnostní mši do baziliky minor Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově. Od deseti hodin dopoledne sloužil slavnostní mši svatou lounský římskokatolický farář, Werner Horák, spolu s duchovním přítelem, knězem, Vojtěchem z Rakovníka. Zaplněný kostel také vyslechl mši od francouzského skladatele Gounoda v podání lounského Chrámového sboru s varhanním doprovodem. Po necelých dvou hodinách bohoslužba skončila a lidé se rozešli. Na odpolední pobožnost – požehnání dorazilo už jen pár věřících. Osobně mám pobožnost od dvou hodin odpoledne rád. Hodně se zpívá (česky) a hraje na varhany.

Děti se v Horním Ročově celé dny mohly radovat z přítomnosti pouti světské, tzv. kolotočů. Večer byla sportovci na sokolovně pořádána zábava. Za zmínku stojí též výstava fotografií Ročova, kterou pořádal Spolek pro obnovu Ročova. Konala se v kostele Narození Panny Marie v Horním Ročově. Sbírkou svých fotografií prezentoval MUDr. Bořek Zasadil. Návštěvníci se mohli zahledět do krásných zákoutí dolno-

ročovského údolí, ve všech ročních obdobích – v nepřeberné barevné rozmanitosti. Do kostela přišlo okolo 300 lidí a vybraly se (ač bylo vstupné dobrovolné) skoro tři tisíce korun. Jednotlivé fotografie si mohli občané zakoupit.

Velmi pěkný nápad se zrodil v hlavě Davida Hertla. Sbírkou svých pohlednic vystavoval již dvakrát. Tentokrát, potřetí, ale zvolil

netradiční způsob. Zrodila se výstava „Staré pohlednice v ulicích“. Jak říká D. Hertl: „Nápad se zrodil někdy v květnu, už ani nevím, v jaké souvislosti, ale prostě mne napadlo ukázat staré pohlednice přímo na místech, kde vznikly.“ Celkem bylo po Ročově rozeseto 12 informačních tabulí s pohlednicemi, přesně na místech, kde před sedmdesáti či osmdesáti lety vnikly. Na zadní straně byla podrobná mapka, kde se všude pohlednice nachází, abychom na žádnou nezapomněli. Nejvíce záběrů a možných porovnání dnešního a minulého stavu při pohledu na Ročov a blízké okolí bylo na rynku. Další například na cestě směrem ke klášteru či u sokolovny.

„Původní myšlenka byla samozřejmě „velká“, chtěl jsem pohlednice zvětšovat alespoň do formátu A1, tedy skutečně velké, ale narazil jsem jednak na cenu, a potom také na další detail: pohlednice jsou samy o sobě malé a zvětšování do velkého formátu by skončilo tím, že by byly definitivně rozmazané. Takže nakonec kompromisem byl formát B3.“

Výstavu připravila rodina D. Hertla, PhDr. Karel Mareš sepsal zajímavé a naučné popisky k jednotlivým pohlednicím, pan Zdeněk Kadlec z Loun dodal tvrdé kartony a Jana Fickertová půjčila nové kolíky (které se používají pro závody nákladních aut) na připevnění tabulek. „Reakce na výstavu byly poměrně příznivé; lidé samozřejmě ty staré

záběry většinou znají, nicméně jejich umístění právě tam, kde kdysi pohlednice vznikly, přijali jako dobrý nápad. Příště už by to chtělo zase něco jiného, ještě mne nic nenapadlo, ale myslím, že téma pohlednic ještě nebylo zcela „vytěženo“. Některé z nich otvírají příběhy lidí z Ročova, kteří psali zajímavé vzkazy, možná by i tohle stálo za rozpracování, ale nemohu nic konkrétního slíbit.“, dodává D. Hertl.

Setkání s přáteli, slavnostní atmosféra již od časného rána a hodně dobré nálady, to vše patří tomuto dni. Jsem zvědavý, co hezkého můžeme očekávat za rok. Těším se na další ročovskou pouť.

V. V. Pour

ZE SČÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ

Opět se dostáváme k výsledkům Sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011. Prohlédnout si můžete tabulku, kde je přehledně uspořádáno členění obyvatel Ročova (Úlovic a Břínkova) dle nejvyššího ukončeného vzdělání. Nejvíce občanů má střední vzdělání bez maturity a úplné střední vzdělání. Je škoda, že nejsou k dispozici údaje o struktuře vzdělání podle věku (věkové struktury), takto se musíme spokojit s celkovými počty. Kolonku v dotazníku tázající se na dosažené vzdělání vyplnilo celkem 446 občanů. Neodpovědělo 21 lidí, a to v poměru 11 (muži) ku 10 (ženy).

Obyvatelstvo podle nejvyššího ukončeného vzdělání

Kategorie		Celkem	Muži	Ženy
Obyvatelstvo ve věku 15 a více let		467	228	239
Z toho podle stupně vzdělání	bez vzdělání	2	1	1
	základní včetně neukončeného	85	29	56
	střední včetně vyučení (bez maturity)	190	109	81
	úplné střední (s maturitou)	113	55	58
	nástavbové studium	17	5	12
	vyšší odborné vzdělání	5	3	2
	vysokoškolské	34	15	19

Ukážeme si ještě jeden výstup ze sčítání, který zařazují hlavně proto, že souvisí s článkem „Dopravní obslužnost a zaměstnanost“. Jedná se o tzv. vyjížďku do zaměstnání a škol (vyjížďkou a dojížďkou se zabývá demografie, jako důležitým společenským faktorem, který se vztahuje k ekonomice – pracovním místům – dopravní obslužnosti aj.). Údaj o počtu vyjíždějících do zaměstnání v rámci obce může vypadat jako zavádějící. Pravděpodobně pracuje na Ročově více občanů, než zmíněných pět. Ale pouze těch pět vyjíždí do zaměstnání v rámci obce (pravděpodobně například z Úlovic a Břínkova na Ročov).

Obyvatelstvo vyjíždějící do zaměstnání a škol

Kategorie		Počet
Vyjíždějící do zaměstnání		87
Z toho	v rámci obce	5
	do jiné obce okresu	44
	do jiného okresu kraje	3
	do jiného kraje	35
	do zahraničí	0
Vyjíždějící do škol		32
Z toho	mimo obec	32
	v rámci obce	0
Vyjíždějící celkem		119

Celkem vyjíždí z Ročova (Úlovic, Břínkova), ať už za zaměstnáním či školou, 43,6 % ekonomicky aktivního obyvatelstva (ekonomicky aktivní obyvatelé = zaměstnaní + nezaměstnaní). V prosincovém vydání Zpravodaje se zaměříme právě na obyvatelstvo dle ekonomické aktivity. Čísla opět doplní článek o dopravní obslužnosti a zaměstnanosti. Všechna data jsou čerpána z Českého statistického úřadu.

V. V. Pour

Grafická úprava: Bc. Vojtěch Václav Pour

Zpravodaj vydává: Úřad městyse Ročova

Šéfredaktor: Bc. Vojtěch Václav Pour (vpour@email.cz)

Redakční rada: PhDr. Karel Mareš (K.Mares@seznam.cz), Miroslav Stanko (miroslav.stanko@seznam.cz)

Uzávěrka příštího čísla je 20. listopadu 2013.